

Stichting Tuchtrechtspraak Mediators

Postbus 21499

3001 AL te Rotterdam

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK

M-2025-18 van:

A,

wonend in X,

verder te noemen: klager,

tegen:

B,

kantoorhoudend in Y,

verder te noemen: de mediator.

1. De procedure

- 1.1. Na beëindiging van de klachtprocedure bij de Stichting Mediatorsfederatie Nederland (MfN) heeft klager op 2 december 2025 een klacht bij de Tuchtcommissie ingediend over het handelen van de mediator. Bij de klacht is een aantal bijlagen gevoegd.
- 1.2. De mediator heeft op 12 januari 2026 een verweerschrift, met bijlagen, ingediend.
- 1.3. De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 6 februari 2026 in R. Hierbij waren klager (online) en de mediator aanwezig.

2. Enkele vaststaande feiten

- 2.1. Klager en zijn ex-partner zijn verwikkeld (geweest) in een procedure bij de rechtbank Z over het gezag en de omgangsregeling met hun dochter. De rechtbank heeft partijen tijdens de zitting op 9 oktober 2025 doorverwezen naar de mediator voor een piketmediation, waarin zij zouden proberen om in een periode van maximaal drie weken het voorliggende geschil geheel of gedeeltelijk op te lossen. De rechtbank heeft partijen daarnaast als aandachtspunt voor de piketmediation hun verstoorde onderlinge communicatie meegegeven. De mediator, die tijdens de zitting aanwezig was, heeft na afloop van de zitting met partijen een kennismakingsgesprek gevoerd. Partijen hebben toen de mediationovereenkomst ondertekend. Hierin wordt de kwestie die de mediator zal begeleiden omschreven als het vaststellen van een omgangsregeling en het maken van communicatieafspraken.
- 2.2. Op 22 oktober 2025 heeft het eerste inhoudelijke gesprek tussen partijen en de mediator plaatsgevonden. Bij brief van 23 oktober 2025 heeft de mediator verslag gedaan van dit gesprek. Partijen hebben afgesproken dat in de mediation niet zal worden gesproken over het gezag, omdat de rechtbank hierover een beslissing zal nemen. Wel is de omgangsregeling aan de orde gekomen. In het gesprek kwam naar voren dat klager pas bereid was om afspraken te maken over de communicatie als het gezag, de omgang en de financiële afwikkeling van de samenleving tussen partijen waren geregeld. Verder is besproken dat klager bereid was om met zijn ex-partner en in samenspraak met hulpverlening, in gesprek te gaan over het verleden. In haar brief schrijft de mediator hierover het volgende (onderstreping Tuchtcommissie):

“Omdat een dergelijk hulpverleningstraject ook vaak als voorwaarde stelt dat er geen procedures meer lopen, lijkt het ook van belang, mede ook gezien de visie van [klager] op de communicatie en de voorwaarden waaronder, dat ook jullie financiële conflict tot een einde komt. Op dit moment lijken jullie lijnrecht tegenover elkaar te staan en lijkt een procedure hieromtrent onvermijdelijk.

Om die reden wil ik jullie voorstellen om tijdens ons gesprek op 29 oktober en indien nodig een aanvullend gesprek, los van de lopende procedure waar de zaak voor is aangehouden, te kijken of het mogelijk is om hieromtrent ook duidelijkheid te krijgen en overeenstemming te bereiken.

Ik heb op basis van wat we bespraken kort van jullie gehoord dat het met name gaat over de discussie van het bedrag dat [klagers ex-partner] moet ontvangen in het kader van de overname van de voormalige gemeenschappelijke woning door [klager] en een eventuele discussie over verbouwkosten alsmede kosten ten behoeve van het creëren van een opvang voor kinderen voor de uitvoering van de werkzaamheden van [klagers ex-partner].

Beide partijen, althans de voormalig advocaat van [klagers ex-partner] en de advocaat van [klager], hebben hierover een standpunt ingenomen en het verschil lijkt te zitten tussen een aangeboden bedrag aan de zijde van [klager] van € 25.000 en een gewenst bedrag aan de zijde van [klagers ex-partner] van € 60.000, of mogelijk € 50.000.

Jullie hebben er beiden belang bij, met name in het belang van jullie dochter (...), maar ook vanuit financieel oogpunt, om hierover duidelijkheid te verschaffen en overeenstemming te bereiken. Ik heb jullie dan ook gevraagd om voorafgaande aan de bespreking van aanstaande woensdag het standpunt zoals door de advocaat is geformuleerd aan de andere partij aan mij te doen toekomen, zodat ik ook een oordeel kan geven over de mogelijke juridische situatie en jullie daarin eventueel ook kan adviseren.

Wensen jullie dit niet te bespreken, dan zal dit uiteraard geen onderdeel uitmaken van het gesprek op 29 oktober.”

- 2.3. In aansluiting op dit voorstel hebben partijen op 27 oktober 2025 de mediator stukken toegezonden over de uitkoopsom en hun visie hierop, waaronder een financieel voorstel van klager voor de afrekening van de vaste lasten, de inboedel en de woning (voor afgerond € 13.000) en een tegenvoorstel van klagers ex-partner (voor € 50.000).
- 2.4. Op 29 oktober 2025 heeft een tweede inhoudelijke gesprek tussen partijen en de mediator plaatsgevonden. Partijen zijn elkaar toen dicht genaderd over de omgangsregeling. Ook is de financiële afwikkeling van de samenleving besproken. De mediator is de verschillende posten langsgelopen en noemde een door klager aan zijn ex-partner te betalen bedrag van € 48.000 als mogelijke oplossing. Klager heeft daarop besloten om de mediation te beëindigen en het gesprek te verlaten. Diezelfde dag heeft hij zijn advocaat bericht dat partijen er niet zijn uitgekomen en dat de rechtbank op basis van de stukken een oordeel kan vellen.
- 2.5. Bij e-mail van 30 oktober 2025 heeft klager richting de mediator zijn teleurstelling over het verloop van de mediation geuit. Volgens klager heeft de mediator in haar berekening van het door klager aan zijn ex-partner te betalen bedrag haar onpartijdige rol als “mediator” uit het oog verloren door zelf te bepalen wat ‘redelijk’ is en die redelijkheid in het voordeel van één partij te draaien. Klager verwijt de mediator dat zij het standpunt van zijn ex-partner blind heeft overgenomen en zijn inbreng terzijde heeft geschoven.

3. De klacht en het verweer

De klacht

- 3.1. Klager is van mening dat de mediator de beginselen van onpartijdigheid, zorgvuldigheid, transparantie, deskundigheid en partijautonomie geschonden. Daartoe voert hij het volgende aan.
- 3.2. De mediationovereenkomst had betrekking op het gezag, de omgangsregeling en de communicatie. De mediator heeft op eigen initiatief en zonder formele aanpassing van de mediationovereenkomst de scope van de mediation uitgebreid met de financiële afwikkeling van de samenleving. De mediator was daarbij ook niet duidelijk over haar rol. In het tweede inhoudelijke gesprek presenteerde de mediator een “juridische visie” met rekenvoorbeelden over de financiële afwikkeling. Zij begaf zich daarmee buiten haar eigen expertise; zij is geen taxateur of financieel deskundige. Zij deed dit bovendien zonder te beschikken over onderliggende stukken, maar door de (eenzijdige) aannames van klagers ex-partner over te nemen. De uitkomst van de berekening van de mediator sloot vrijwel volledig aan bij het door klagers ex-partner eerder voorgestelde bedrag en kwam grofweg € 35.000 hoger uit dan de berekening van klager. De mediator heeft haar berekening ter plekke voorgelezen en niet op schrift gedeeld, zodat deze voor partijen niet transparant en controleerbaar was. De mediator paste ook geen hoor- en wederhoor toe. De handelwijze van de mediator leidde ertoe dat het voor klager onmogelijk was om zijn positie evenwichtig en geïnformeerd te bepalen en dat bij klagers ex-partner onjuiste verwachtingen ontstonden over wat een redelijke uitkomst van de financiële afwikkeling was. Klagers ex-partner voelde zich door de door de mediator gepresenteerde bedragen gesterkt, waardoor een oplossing in der minne feitelijk werd geblokkeerd.
- 3.3. Klager verzoekt de Tuchtcommissie (i) zijn klacht gegrond te verklaren en aan de mediator een passende maatregel op te leggen, (ii) de mediator te verplichten haar volledige mediationdossier (inclusief notities, conceptberekeningen en correspondentie) aan de Tuchtcommissie te verstrekken, (iii) aanbevelingen te doen ter verbetering van scope-beheer, documentatie en hoor- en wederhoor bij financiële onderwerpen in mediation en (iv) de mate te beoordelen waarin de handelwijze van de mediator het verloop en de uitkomst van de mediation wezenlijk heeft beïnvloed.

Het verweer

- 3.4. De mediator meent dat de klacht niet terecht is. Daartoe voert zij het volgende aan.
- 3.5. In het eerste inhoudelijke gesprek is uitgebreid gesproken over de omgangsregeling en de communicatie. De communicatie leek te stranden op de voorwaarde van klager dat (onder meer) de financiële afwikkeling eerst moest zijn geregeld. De mediator was niet bekend met de discussie over de financiële afwikkeling, omdat dit geen onderdeel was van de procedure bij de rechtbank. De mediator heeft partijen hiernaar gevraagd en toen bleek dat klager op korte termijn een nieuwe procedure zou starten. De mediator heeft partijen daarom voorgesteld om, in aanvulling op hetgeen in mediation zou worden besproken, met elkaar het gesprek aan te gaan over het financiële conflict, ook omdat partijen zich wilden aanmelden voor een hulpverleningstraject en hulpverlenende instanties veelal voorwaarden stellen aan eventuele lopende procedures. Partijen stemden hiermee in en hebben vervolgens ook ten behoeve van dit onderdeel van het gesprek stukken toegestuurd. De mediator heeft toen duidelijk aangegeven dat zij, vanuit haar juridische achtergrond als ervaren en gespecialiseerde familierechtadvocaat, op basis van de ingenomen standpunten wellicht aan partijen een oordeel kon geven over de juridische situatie en hoe verder te gaan.

Voorafgaand aan het tweede inhoudelijke gesprek heeft de mediator de door beide partijen toegezonden stukken doorgenomen. Anders dan de mediator dacht, waren het geen stukken van de advocaten maar van partijen zelf. Voor de mediator was onduidelijk of partijen op juridisch vlak al waren geadviseerd door hun advocaten. In het tweede gesprek is eerst gesproken over de omgangsregeling en vervolgens over het financiële

geschil. Omdat de mediator niet over alle relevante onderliggende stukken beschikte, heeft zij tegen partijen gezegd dat zij geen oordeel wilde en zou geven over hun standpunten maar dat zij op basis van de e-mails van partijen enige informatie zou geven over de mogelijke juridische haken en ogen van de stellingen van beide partijen en een opening zou proberen te creëren voor het bereiken van een oplossing. Partijen waren het erover eens dat de mediator een advies zou geven over een mogelijke oplossing van hun geschil en mogelijke advisering daarin. De mediator is de verschillende punten langsgelopen en heeft daarbij, kijkend naar de standpunten van partijen, aangegeven wat wellicht voor beide partijen juridisch ter discussie zou kunnen staan en welke vorderingen over en weer tegen elkaar konden worden weggestreept. Als mogelijke tussenoplossing en bedoeld als opening voor een gesprek tussen partijen (en dus niet als een feitelijk of juridisch oordeel) heeft de mediator een bedrag van € 48.000 genoemd. Zij heeft van dit bedrag geen officiële berekening gemaakt, maar zich gebaseerd op de aannames van beide partijen. Weliswaar had klagers ex-partner in de stukken een bedrag in dezelfde orde van grootte genoemd, maar haar juridisch standpunt was anders en zij wenste een hoger eindbedrag. Omdat de mediator tot doel had om partijen in beweging te laten komen, was er geen enkele reden voor het toepassen van hoor- en wederhoor en het uitwisselen van berekeningen. Klager heeft zonder verder te willen praten zijn spullen gepakt en is vertrokken.

4. De beoordeling

- 4.1. Beoordeeld moet worden of de mediator in strijd met de Gedragsregels voor de MfN-registermediator (hierna: de Gedragsregels) heeft gehandeld. Bij de beoordeling hiervan neemt de Tuchtcommissie de uit het dossier gebleken feiten tot uitgangspunt en bepaalt zo nodig zelf welke Gedragsregel is geschonden. Voor gegrondverklaring van een klacht is vereist dat de verweten gedraging met een voldoende mate van zekerheid vaststaat. De Tuchtcommissie acht zich op basis van de stellingen van partijen en de stukken in het dossier voldoende in staat om de klacht van klager te beoordelen en ziet daarom geen aanleiding om de mediator te bevelen haar volledige dossier te overleggen, nog daargelaten dat de mediator daartoe ook niet verplicht is.
- 4.2. De belangrijkste klacht van klager is dat de mediator onvoldoende duidelijk is geweest over haar rol, doordat zij buiten de mediationovereenkomst partijen heeft geadviseerd over (een oplossing voor) hun financiële conflict. Gedragsregel 2 bepaalt dat de mediator transparant is over het mediationproces. De mediator moet duidelijk en transparant zijn over wat partijen van hem of haar mogen verwachten, over zijn of haar aanpak en over de rol en hoedanigheid waarin hij of zij optreedt. De mediator heeft als neutrale derde een bemiddelende en begeleidende rol en is geen adviseur van partijen. Wel zal hij of zij partijen informeren en de communicatie tussen partijen begeleiden en in stand houden, waarbij het doel is dat partijen een oplossing bereiken. De mediator doet hierbij ten behoeve van de door hem of haar op grond van Gedragsregel 3 te waarborgen partijautonomie geen uitspraak over het geschil en is vanwege zijn of haar neutrale rol terughoudend in het geven van zijn of haar mening of van advies, tenzij op uitdrukkelijk verzoek van partijen.
- 4.3. Vaststaat dat de mediator door partijen is aangezocht om als (MfN-register) mediator op te treden en dat zij in het kennismakingsgesprek en in het eerste inhoudelijke gesprek ook in die hoedanigheid is opgetreden. De Tuchtcommissie stelt vast dat de mediator daarna duidelijk ook een andere rol heeft aangenomen. De mediator schreef in haar brief van 23 oktober 2025 dat zij partijen niet alleen kon adviseren over de juridische situatie met betrekking tot hun financiële geschil maar daarover ook haar oordeel kon geven. Met het opperen van deze mogelijkheid, die bovendien een andere kwestie betrof dan het onderwerp van de mediation, heeft de mediator niet de terughoudendheid betracht

die van haar als MfN-registermediator mag worden verwacht. In Gedragsregel 3 onder 3 staat dat de mediator geen uitspraak doet over de kwestie.

- 4.4. Voor de beoordeling van het handelen van de mediator is het van belang om vast te stellen wat zij precies heeft gedaan. De Tuchtcommissie heeft niet kunnen vaststellen dat de mediator met zoveel woorden een oordeel over het financiële geschil heeft gegeven. De mediator betwist gemotiveerd dat zij een oordeel heeft gegeven en klager heeft ter zitting verklaard dat hij het door de mediator in het tweede inhoudelijke gesprek genoemde bedrag heeft ervaren als een advies en niet als een oordeel. De mediator heeft wel een advies gegeven. Zij heeft kennisgenomen van de standpunten van partijen over hun financiële geschil en hen geadviseerd over een mogelijke oplossing. De mediator erkent dit ook in haar verweerschrift. De mediator wijst er terecht op dat zij als gespecialiseerde familiemediator vanuit haar inhoudelijke expertise ook zelf bepaalde suggesties kan doen die kunnen bijdragen aan een mogelijke oplossing, maar de wijze waarop zij dat in deze zaak heeft gedaan past haar als mediator niet. Door louter op basis van schriftelijke informatie van partijen over hun financiën, te benoemen welke vorderingen van partijen over en weer tegen elkaar konden worden weggestreept, op welke punten en in welke mate partijen 'water bij de wijn' konden doen en een concreet door klager aan zijn ex-partner te betalen bedrag te noemen, heeft de mediator zich zowel procedureel als inhoudelijk buiten haar taak en rol als MfN-mediator begeven. De scheidslijn tussen haar op deze wijze gegeven advies, mede vanwege haar deskundigheid als familiemediator, en een oordeel is bovendien dun. Aldoende is de mediator in het financiële geschil tussen partijen niet opgetreden als mediator maar feitelijk louter als adviseur.
- 4.5. Als een mediator tijdens een mediation een andere taak of rol wil vervullen, dan is dat op zichzelf geoorloofd mits de mediator dat schriftelijk vastlegt en heel duidelijk is over de inhoud van die rol, over wat partijen van de mediator in die rol kunnen verwachten en de instemming van partijen gewaarborgd is. Bovendien dient de mediator zich af te vragen, en bij twijfel met partijen te bespreken, welke invloed die rol zou kunnen hebben op het verloop van de mediation en haar onafhankelijke en onpartijdige positie daarin. Dit vloeit voort uit de Gedragsregels 2 (transparantie), 3 (partijautonomie, commitment en vrijwilligheid), 4 (onafhankelijkheid) en 5 (onpartijdigheid).
- 4.6. Naar het oordeel van de Tuchtcommissie heeft de mediator de inhoud van haar adviserende rol en wat partijen van haar konden verwachten tevoren onvoldoende duidelijk met partijen besproken en schriftelijk vastgelegd. In haar brief van 23 oktober 2025 schrijft de mediator dat zij een oordeel kan geven over de mogelijke juridische situatie van partijen en daarin "eventueel kan adviseren". Haar suggestie aan partijen betrof aanvankelijk dus het geven van een oordeel. Het geven van een advies suggereerde zij toen als mogelijkheid. Haar adviserende rol was op dat moment onduidelijk en stond dus nog geheel open. Bij haar suggestie ging de mediator er van uit dat zij door partijen zou worden geïnformeerd over de door de advocaten van partijen geformuleerde standpunten. Uit de door partijen op 27 oktober 2025 toegezonden stukken van partijen zelf bleek haar echter dat die standpunten er (nog) niet waren en dat partijen mogelijk ook nog niet door hun advocaten waren geadviseerd over hun juridische posities. Dat laatste was voor de mediator in elk geval op dat moment onduidelijk.
- 4.7. Het is niet gebleken dat de mediator voorafgaand aan het tweede inhoudelijke gesprek partijen duidelijk heeft geïnformeerd over de inhoud van haar rol als adviseur, over wat zij van haar in die rol konden verwachten, over wat partijen in die rol van haar verlangden en over en wat zij partijen in het korte tijdsbestek van de piketmediation concreet zou kunnen bieden. Evenmin heeft enige verslaglegging plaatsgevonden. Dit kon en mocht redelijkerwijs wel van de mediator worden gevergd, niet alleen vanwege de vereiste transparantie maar ook vanwege het belang van partijen een geïnformeerde keuze te maken voor haar rol als adviseur. Evenmin is gebleken dat de mediator zich heeft

afgevraagd wat haar adviserende rol over de financiële kwestie zou kunnen betekenen voor het verloop van de mediation over de omgangsregeling en haar onafhankelijkheid en onpartijdigheid.

- 4.8. Het gevolg van deze onduidelijkheid blijkt uit de e-mail die klager op de dag na het tweede inhoudelijke gesprek stuurde naar de mediator. Daarin schrijft klager dat hij in de veronderstelling verkeerde dat de mediator ook voor wat betreft het financiële geschil als mediator optrad. Hij schrijft immers dat hij in het tweede inhoudelijke gesprek van de mediator een neutrale aanpak als “mediator” had verwacht en dat voor hem niet duidelijk is waarom de mediator koos voor een benadering die steeds in het voordeel van zijn ex-partner uitviel en dat zij zelf bepaalde wat redelijk was (zie 2.5). Hieruit blijkt dat de mediator met haar advies op klager niet onpartijdig en onafhankelijk is overgekomen. Zij had dit kunnen en moeten voorkomen door zich te realiseren dat er een spanning zit tussen haar rol als adviseur en de door haar als mediator in acht te nemen onpartijdigheid en dat tevoren met partijen te bespreken.
- 4.9. De mediator heeft ter zitting verklaard dat zij het geven van advies rekent tot haar rol van mediator, in het bijzonder van vFAS-mediator, en dat zij een mediation onder de vlag van de MfN op dezelfde wijze behandelt. Deze omstandigheid doet er niet aan af dat zij, zoals in deze zaak, als MfN-mediator gehouden is aan de gedragsregels op het gebied van het geven van een advies en het optreden als adviseur.

Conclusie en maatregel

- 4.10. De slotsom is dat de klacht van klager gegrond is. De mediator heeft in strijd gehandeld met Gedragsregels 2, 3, 4 en 5. De klacht behoeft voor het overige geen bespreking.
- 4.11. Voor de maatregel is het volgende van belang. De piketmediation was bedoeld voor het in een heel kort tijdsbestek maken van afspraken over de omgangsregeling en de communicatie tussen partijen. Omdat het financiële geschil volgens partijen de communicatie bemoeilijkte, is het op zich begrijpelijk dat de mediator heeft gezocht naar een mogelijkheid om partijen te helpen bij de oplossing daarvan. Haar oprechte intentie had vanwege de aard van de mediation en de inhoud van het financiële geschil, wel een groot afbreukrisico. Dit risico heeft zich ook verwezenlijkt. Het handelen van de mediator met betrekking tot het financiële geschil was voor klager aanleiding om de mediation onmiddellijk te beëindigen. Daarmee kwam een einde aan het – op zich goed lopende - gesprek tussen partijen over de omgangsregeling en was de – kennelijk niet denkbeeldige – kans op een definitief akkoord op dit punt verkeken. De Tuchtcommissie weegt bij het bepalen van de maatregel verder mee dat de mediator tijdens de mondelinge behandeling uitdroeg dat wat zij deed in haar adviserende rol goed verenigbaar is met haar rol als (MfN-register)mediator. Bij de Tuchtcommissie heeft dit de indruk gewekt dat de mediator niet het inzicht heeft in haar handelen dat met het oog op de gedragsregels wel van haar mag worden verwacht. Alles afwegende acht de Tuchtcommissie de maatregel van berisping passend.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- verklaart de klacht gegrond voor zover deze betrekking heeft op schending van Gedragsregels 2, 3, 4 en 5;
- legt de mediator de maatregel van berisping op.

Aldus beslist op 17 april 2026 door mr. H.M.M. Steenberghe, voorzitter, J.F.C. Kurvers en C.J.C. Durieux, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.N. Kikkert, (plaatsvervangend) secretaris, en ondertekend door de voorzitter.

mr. H.M.M. Steenberghe
voorzitter

Partijen en het MfN-register hebben de mogelijkheid tegen deze uitspraak beroep in te stellen bij het College van Beroep. Het beroepschrift dient binnen vier weken na de verzending van deze beslissing te worden ingediend bij het College van Beroep van de Stichting Tuchtrechtspraak Mediators, info@mediationtuchtrecht.nl.

Deze beslissing is per e-mail aan partijen verzonden op 17 april 2026.